

O, da bi, fletna ljuba Micka ti,
prot' meni tvoje srce obrnila:
dokler bi se svetlile men' oči,
bi to narladkejša sreča bila.

Napis za čebelnjak

Dela je malo; veliko dobička pa bo.
Stop' bliž', prijatelj, poglej ino rávnaj takó!

Očetom frančiškanom

Pri nogah ste takó.
Kakó je pa z glavó?

Nagrobni spomenik zdravniku V. Margrafu

Kar je blagá skoz zastopnost nabral,
tol'k' on ubogim skoz milost tud' dal.
Zato, človeški rod,
hvaležen njemu bod'!

Nagrobna napisa sebi

1

Martina Kuralta grob. Brez prazne visokost'
je št'mal kmet'vanje on in čisto učenost.

2

Brez skrbi za blagó in prazno visokost
je ljubil č'bele, mir, človeštvo in modrost.

MIHAEL TUSEK

Mladič pri potoku

(Iz Schillerja)

Fant sedel je pri potoku,
v vence si cvetlice vil,
videl je, kako je druge
val po vod' naprej podil.
Kakor potok moji dnevi
venomer naprej tekó
in mladost mi obleduje,
kakor venci ovetó!

Ne prašajte, kaj me žali,
zlata leta mi greni!
Vse se veseli in upa,
ko se pomlad ponovi;
al' glasovi vsi nature,
k'tera v cvetje vnovič gre,
mi globoko v mojem srcu
le težavno skrb bude.

Kar veselja lepa pómlad
daje, meni mar ni več.
Ena le je, ki jo iščem,
blizu je in daleč preč.
Za podobo prazno — drago —
stegam hrepeneč roké;
pa ne morem je doseči,
ne utolaži se srcé!

Pridi doli, ljub'ca blaga,
in zapust' mogočni grad!
Znašam ti najlepše rože,
kar jih kol' rodi spomlad.
Petje v logu se razlega
in studen'c ljubó šumlja!
Ljub'mu z ljubico prostora
dost' narmanjša hiša da.

Cesar in opat

(Iz Bürgerja)

Pravljíco povedal bom nove postave:
Enkrát je bil cesar prebrisane glave;
opat je tud' bil, mož mogočen takrát,
al' škoda, ovčar je bolj zvit bil k' opat.

Dost' cesar prestal je vročine in mraza,
spal malo, pa bil skoz' vesel'ga obraza;
je vodo in črn kruh komaj imel,
že večkrat je žejo in lakot trpel.

Opatu je mogla bit' druga postréga,
bogato napitan na mehko se vlega,
na tolstem obrazu se lica blišče;
obsegli trebuha mu niso trije.

Opata pa cesar ni mogel trpeti;
prijezdil o vel'ki vročini poleti
je mim' opatije s svojo vojskó,
mogočno sprehaja opat se pred njo.

»Zadel sem jo.« cesar si misli in pravi,
opata vesel zaničljivo pozdravi:
»Vi delavec božji, no, kakšna kaj je?
Vaš post in molitev vam tekne, kajne?

Pa vem, da vas dolgčas z'lo tare, in stavim,
da boste hvaležni, če dela pripravim.
Mož zvit ino moder ste, prav'jo ljudje,
vam kos med učenim' nobeden še ne.

In slišim, da trdne zobé tud' imate,
tri lepe orehe za kratek čas náte;
tri mesce vam dam, ko preteče ta čas,
tak čem na to troje odgovor od vas:

Najprvo, ko sedem na sedež visoki,
pa krono na glavi in palico v roki,
povedat' mi morate, vedet' želim,
vam kol'ko se vreden do vinarja zdim.